

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Դեպի հարավ

Նորի՛ց դեպի քեզ, հարա՛վ հիասքանչ,
Դեպի քո վայրեր ծաղկո՛ւն. հարափա՛յլ,
Գալիս եմ հիվանդ, բերում ցավատանջ,
Անուրախ մի կյանք՝ շիրմից էլ մըռայլ...

Գալիս եմ... և իմ պըղտոր, սևասուգ
Հայացքիս առաջ կյանքիս ապագան
Պատկերանում է անշունչ ու անշուք,
Որպես երեկոն մահացող աշնան...

Ա՛հ, օրհնյա՛լ աշխարհ, դու վերջի՛ն իմ հույս,
Ի՛նչ ես դու արդյոք երգչիս պատրաստած
Նորոգված կյանքի մի նոր արշալո՛ւյս,
Թե՛ կյանքի տենչանք՝ շրթունքիս սատած...